

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 21. september 2010
Enhed: Internationalt samarbejde og retsstilling
Sagsbeh.: SUMJVI
Sags nr.: 1007313
Dok nr.: 296859

Folketingets Sundhedsudvalg har den 3. september 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 810 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 810:

"Vil ministeren vurdere om/redegøre for hvorvidt en rådførelse med udenlandske lægefaglige specialister i forbindelse med afgørelser i Patientklagenævnet, vil kunne sikre større objektivitet og habilitet, end den nuværende praksis, hvor danske speciallæger vurderer andre danske speciallægers gerninger (inden for samme lægefaglige speciale)?"

Svar:

Jeg har ikke kendskab til baggrunden for det rejste spørgsmål.

Ved en klage over en speciallæges sundhedsfaglige virksomhed tager Sundhedsvæsenets Patientklagenævn stilling til, om der er grundlag for at kritisere den behandling, som er udført af vedkommende speciallæge. Nævnets behandling af en klage over en speciallæges sundhedsfaglige virksomhed sigter alene imod en stillingtagen til, hvorvidt speciallægen har handlet under normen for den almindeligt anerkendte standard for sundhedsfaglig virksomhed. Det er således ikke nævnets opgave at tage stilling til, om patienten har modtaget den bedst mulige behandling.

Som grundlag for sin stillingtagen indhenter nævnet i fornødent omfang udtalelser om den stedfundne, speciallægelige behandling fra en af nævnets sagkyndige konsulenter inden for vedkommende speciale. Vedkommende vil sædvanligvis være en anden, dansk speciallæge.

Patientklagenævnet er i sin sagsbehandling bundet af forvaltningsloven, herunder reglerne om inhabilitet. Herudover har nævnet vedtaget en række særlige retningslinjer for de sagkyndige konsulents habilitet. Disse retningslinjer er offentligt tilgængelige på nævnets hjemmeside. I tilfælde, hvor der foreligger eller kan tænkes at foreligge inhabilitet, indhenter nævnet den fornødne sagkyndige udtalelse fra en ad hoc udpeget, anden dansk sagkyndig.

Herudover udnytter nævnet hvert år i et mindre antal sager sin adgang til at indhente Retslægerådets sundhedsfaglige vurdering.

Ministeriet er ikke af nævnet blevet gjort opmærksom på og er heller ikke ad anden vej bekendt med, at der i forbindelse med nævnets klagesagsbehandling skulle foreligge problemer med at sikre den fornødne objektivitet og habilitet inden for disse rammer.

Nævnet er i princippet ikke afskåret fra i sin sagsbehandling at trække på sagkyndig bistand fra udlandet. Nævnets sekretariat har imidlertid over for ministeriet oplyst, at det kun i uhyre sjældne tilfælde er forekommet, at nævnet har

fundet behov for at benytte sig af denne mulighed for at kunne tage stilling til, om en speciallæge eller en anden sundhedsperson har handlet under normen for almindeligt anerkendt faglig standard.

Jeg formoder, at anvendelse af en udenlandsk sagkyndig forudsætter, at klagesagens oplysninger oversættes med en forlængelse af nævnets sagsbehandlingstid til følge.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Jane Vinther Brøndum